ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlásené: 21. 11. 1947 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

190

Vládní nařízení

ze dne 12. listopadu 1947,

jímž se provádí zákon o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 4. července 1923, č. 154 Sb., o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním, ve znění přílohy k vyhlášce ministra národní obrany ze dne 19. března 1947, č. 57 Sb. (v dalším jen „zákon“).

Část I.
Řízení před kárnými výbory.

K § 12 zákona.

§ 1.
Příslušnost kárných výborů po stránce osobní.

(1) Pravomoci kárných výborů podléhají všichni vojenští gážisté (důstojníci a rotmistři) v činné službě i mimo činnou službu (ve výslužbě, v záloze, na dočasné dovolené, na dovolené s čekaným nebo na dovolené bez platu).

(2) Pravomoci kárných výborů podléhají vojenští gážisté jen pro poklesky, kterých se dopustili po svém jmenování vojenskými gážisty.

§ 2.
Příslušnost kárných výborů po stránce věcné.

(1) Pravomoc kárných výborů se vztahuje na jednání nebo opominutí vojenských gážistů, jimiž bylo poškozeno nebo ohroženo dobré jméno vojska.

(2) Dobré jméno vojska je poškozeno každým jednáním nebo opominutím vojenského gážisty, které způsobilo ve veřejnosti nepříznivý úsudek o mravní hodnotě branné moci.

(3) Dobré jméno vojska je ohroženo každým jednáním nebo opominutím vojenského gážisty, které je způsobilé vzbuditi nepříznivý úsudek podle odstavce 2, o němž se však veřejnost nedověděla.

(4) Dobré jméno vojska může býti ohroženo nebo poškozeno:

a) kázeňským pokleskem podle části I zákona,

b) soudně stihatelným trestným činem,

c) jednáním nebo opominutím, které není ani kázeňsky ani soudně trestné nebo stihatelné.

(5) Bylo-li dobré jméno vojska ohroženo nebo poškozeno kázeňským pokleskem, provede se kárné řízení nezávisle na řízení podle části I zákona.

(6) Bylo-li dobré jméno vojska ohroženo nebo poškozeno soudně stihatelným trestným činem, musí se v době mimo brannou pohotovost státu nejprve provésti řízení před příslušným soudem; nelze-li podle rozhodnutí příslušného soudu nebo úřadu zavésti trestní řízení soudní, poněvadž tomu překáží důvod, který vylučuje nebo zrušuje trestnost činu nebo vylučuje jeho stíhání, zavede se však ihned kárné řízení.

(7) Za branné pohotovosti státu lze konati kárné řízení, i když se vede proti obviněnému pro týž čin trestní řízení u soudu.

(8) Po pravoplatném skončení trestního řízení soudního proti vojenským gážistům, kterým nebyla odňata hodnost v soudním řízení, musí příslušný představený (§ 15 zákona) vždy rozhodnouti, zda není dáno podezření, že trestným činem, pro nějž se vedlo trestní řízení, bylo ohroženo nebo poškozeno dobré jméno vojska, bez ohledu na to, zda trestní řízení skončilo zproštěním nebo odsouzením (podmíněným nebo nepodmíněným) nebo proto, že bylo upuštěno od soudního stíhání.

§ 3.
Kárné řízení před kárným výborem proti členům Národního shromáždění.

(1) O udělení souhlasu k zavedení kárného řízení, po případě k pokračování v něm proti vojenským gážistům, kteří jsou členy Národního shromáždění, požádá předsednictvo Národního shromáždění představený, na jehož rozkaz má býti zavedeno, po případě bylo již zavedeno kárné řízení.

(2) Bylo-li kárné řízení již zavedeno před tím, než se vojenský gážista stal členem Národního shromáždění, musí býti až do rozhodnutí Národního shromáždění přerušeno, a odepře-li Národní shromáždění souhlas s pokračováním v řízení, musí býti zastaveno.

(3) Vysloví-li Národní shromáždění souhlas se stíháním před kárným výborem, nařídí příslušný představený, aby bylo kárné řízení zavedeno, nebo bylo-li přerušeno, aby se v něm pokračovalo.

§ 4.
Oznamování poklesků náležejících do pravomoci kárných výborů.

(1) Každý, kdo se doví o tom, že vojenský gážista poškodil nebo ohrozil dobré jméno vojska, může o tom učiniti oznámení kterémukoli vojenskému velitelství za tím účelem, aby mohlo býti zavedeno řízení před kárným výborem. Vojenské osoby v činné službě a vojenští gážisté mimo činnou službu činí tato oznámení služebním postupem; o tom, kdy jsou tyto osoby povinny učiniti oznámení, platí příslušné služební předpisy. Každý velitel (představený), který dostane oznámení, je povinen odeslati je služebním postupem příslušnému představenému (§ 15 zákona).

(2) Představení, jimž přísluší vojenská kázeňská pravomoc, po případě vyšší představení, kteří mají dohled nad jejich výkonem, jsou povinni oznamovati příslušnému představenému (§ 15 zákona) služebním postupem poklesky vojenských gážistů, které potrestali nebo hodlají stíhati kázeňsky, po případě, o nichž se dovědí při výkonu dohlédacího práva, mají-li za to, že jimi bylo zároveň poškozeno nebo ohroženo dobré jméno vojska.

(3) Občanské trestní soudy oznamují všechny pravoplatně skončené případy trestního řízení proti vojenským gážistům ministerstvu národní obrany. Vojenské soudy (vojenské prokurátorské úřady) oznamují tyto trestní případy přímo příslušnému představenému (§ 15 zákona). K oznámení

jest připojiti trestní spisy. Skončilo-li trestní řízení rozsudkem a je-li spisů u soudu ještě potřeba, připojí soud k oznámení jen opis rozsudku a spisy zašle dodatečně.

K § 13 zákona.

§ 5.
Předseda a členové kárného výboru I. stolice.

(1) Velitel, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor, ustanoví stálého předsedu kárného výboru, kterému přísluší rozhodovati ve všech věcech, které nejsou zákonem vyhrazeny shromážděnému kárnému výboru.

(2) Předsedou kárného výboru jest generál zbraní. U kárných výborů pro vyšší důstojníky a nižší důstojníky a rotmistry může jím býti výjimečně jiný důstojník zbraní, pokud je velitelem alespoň vojskového tělesa (útvaru postaveného mu na roveň).

(3) Členy kárných výborů I. stolice jsou:

a) generálové u kárného výboru pro generály,

b) vyšší důstojníci u kárného výboru pro vyšší důstojníky,

c) nižší důstojníci u kárného výboru pro nižší důstojníky a rotmistry; je-li obviněný rotmistrem, musejí býti dva členové kárného výboru příslušníky rotmistrovského sboru.

(4) Dva členy kárného výboru, z nichž jeden má býti, pokud je to možné, práva znalý, určuje velitelství (úřad), u něhož je kárný výbor zřízen, z moci úřední; zbývající dva členy určí toto velitelství na návrh obviněného.

(5) Práva znalý je důstojník, který vykonal úspěšně aspoň prvou a druhou státní zkoušku na právnické fakultě tuzemské university.

(6) Všichni členové kárného výboru kromě důstojníka práva znalého musejí býti hodností vyšší nebo aspoň služebně starší než obviněný, po případě při několika ze spoluobviněných, než spoluobviněný, který má nejvyšší hodnost (služební stáří).

(7) Za členy kárného výboru jest určiti zásadně vojenské gážisty ze sídla kárného výboru. Není-li však v posádce vzhledem k vojenské hodnosti obviněného způsobilých vojenských gážistů (odstavec 4), určí se za členy kárného výboru vojenští gážisté z jiného místa.

(8) Je-li obviněný tak vysoké hodnosti nebo služebního stáří, že ani v posádkách obvodu velitelství, u něhož je kárný výbor zřízen, není vojenských gážistů, kteří by vyhovovali podmínce stanovené v odstavci 6, určí se za členy kárného výboru vojenští gážisté hodností nebo služebním stářím nejblíže nižší.

(9) Není-li v obvodu velitelství (úřadu), u něhož je zřízen kárný výbor, důstojníka práva znalého, určí se za členy kárného výboru za podmínek předcházejících odstavců jiný způsobilý důstojník.

(10) Obviněný má právo nejpozději tři dny před závěrečným projednáním (§ 21 zákona) navrhnouti velitelství (úřadu), u něhož je zřízen kárný výbor, dva vojenské gážisty, kteří vyhovují podmínkám stanoveným v odstavcích 3 a 6 až 8, za členy kárného výboru. Vojenský gážista ve výslužbě (v záloze) může navrhnouti vojenské gážisty ve výslužbě (v záloze).

(11) Bylo-li při několika spoluobviněných navrženo za členy kárného výboru více vojenských gážistů než dva, provede velitelství, u něhož je kárný výbor zřízen, losem výběr dvou způsobilých vojenských gážistů.

(12) Vojenští gážisté, navržení obviněným za členy kárného výboru, buďtež velitelstvím, u něhož je zřízen kárný výbor, určeni za členy kárného výboru, nejsou-li z této funkce podle zákona vyloučeni (§ 6).

(13) Nepoužil-li obviněný ve lhůtě stanovené v odstavci 10 práva navrhnouti dva členy kárného výboru, určí je místo něho velitelství, u něhož je kárný výbor zřízen, aby byli ze stejné nebo příbuzné stavovské skupiny jako obviněný a vyhovovali podmínkám stanoveným v odstavcích 2 a 6 až 8. Je-li obviněný rotmistrem, určí se v tom případě dva členové obdobným způsobem z příslušníků rotmistrovského sboru.

(14) Za branné pohotovosti státu mají kárné výbory I. stolice předsedu a dva členy, a obviněný je oprávněn navrhnouti jen jednoho vojenského gážistu za člena kárného výboru. Předsedou kárného výboru jmenuje v těchto případech velitel pro každou věc zvlášť důstojníka, který je jeho zástupcem; u vyšších velitelství jmenuje velitel předsedou kárného výboru některého z podřízených velitelů v hodnosti alespoň podplukovníka.

(15) Za branné pohotovosti státu je kárný výbor I. stolice příslušný konati řízení proti důstojníkům (rotmistrům) kterékoli hodnosti, jestliže u útvaru, u něhož je zřízen, lze kárný výbor sestaviti způsobem uvedeným v předcházejících odstavcích.

§ 6.
Vyloučení a zamítnutí předsedy a členů kárných výborů I. stolice.

(1) Z funkce předsedy a člena kárného výboru I. stolice je vyloučen vojenský gážista,

a) na němž byl spáchán trestný čin, pro který se vede kárné řízení, nebo jenž byl tímto činem poškozen;

b) který jest nebo byl s osobou poškozenou trestným činem, jenž jest předmětem kárného řízení, spojen svazkem manželským nebo který s ní je zasnouben;

c) který je příbuzný s obviněným, poškozeným, velitelem, nařídivším řízení před kárným výborem, kárným žalobcem nebo obhájcem v linii přímé vůbec, v linii pobočné do čtvrtého stupně nebo s nimi sešvagřen ve stejném stupni; vylučující důvod, který se zakládá na švagrovství, trvá i tehdy, bylo-li manželství, jímž švagrovství bylo založeno, pravoplatně rozloučeno nebo prohlášeno za neplatné;

d) který je nebo byl s některou z osob, uvedených pod písm.

c), v poměru poručnickém, opatrovnickém, adoptivním nebo pěstounském;

e) který byl mimo své služební úkony svědkem trestného činu, o který jde, nebo byl ve věci té jako svědek nebo znalec vyslýchán, neobsahuje-li výpověď jeho toliko vylíčení skutečností, o nichž se služebně dověděl;

f) který podal proti obviněnému udání nebo spolupůsobil ve věci, o níž se vede kárné řízení, jako velitel, nařídivší zavedení kárného řízení, nebo jako vyšetřující orgán, obhájce nebo kárný žalobce;

g) proti němuž se vede trestní řízení soudní nebo řízení před kárným výborem nebo který byl v řízení soudním nebo před kárným výborem uznán vinným, nebylo-li jeho odsouzení zahlazeno nebo trest vymazán.

(2) Předseda a ostatní členové kárného výboru, ustanovení pro závěrečné projednání, kteří jsou podle předchozího odstavce vyloučeni, jsou povinni ohlásiti to neprodleně velitelství (úřadu), u něhož jest kárný výbor zřízen.

(3) Kárný žalobce i obviněný (obhájce) mohou zamítnouti předsedu a ostatní členy kárného výboru z důvodů uvedených v odstavci 1, jakož i prokáží-li jiné důvody, jež mohou uvésti v pochybnost jejich nestrannost a nepodjatost. Obviněný nemůže zamítnouti členy kárného výboru, které sám navrhl.

(4) Zamítati předsedu nebo člena kárného výboru z důvodů uvedených v odstavci 3 lze jen do té doby, než se počne čísti kárná žaloba; později tak lze učiniti jen z důvodů, které nebyly před tím známy. Okolnosti, kterými se zamítá, musejí býti vždycky zároveň přesně udány.

(5) O tom, zda je dán důvod vyloučení (zamítnutí) předsedy (členů) kárného výboru, rozhoduje velitel, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor. Rozhodne-li, že je dán důvod k zamítnutí nebo vyloučení, určí ihned jiné členy nebo ustanoví jiného předsedu.

(6) Proti zamítavému rozhodnutí přísluší straně, uplatňující důvod vylučující nebo zamítací, do tří dnů od prohlášení (doručení) rozhodnutí stížnost k odvolacímu kárnému výboru, který o ní rozhodne v neveřejné poradě usnesením, jež podléhá schválení ministra národní obrany. Vylučované nebo zamítané osoby smějí až do pravoplatného vyřízení stížnosti předsevzíti jen takové úkony, které nestrpí odkladu. Jinak jsou jejich úkony neplatné.

(7) Zrušil-li odvolací kárný výbor konečné usnesení kárného výboru I. stolice a nařídil-li nové projednání, je z nového závěrečného projednání v téže věci před kárným výborem I. stolice z funkce předsedy nebo člena kárného výboru I. stolice vyloučen vojenský gážista, který se účastnil prvního závěrečného projednání v I. stolici, ať již jako předseda nebo jako člen kárného výboru.

§ 7.
Náhradníci členů kárného výboru.

(1) Lze-li předvídati, že závěrečné projednání potrvá déle, ustanoví velitelství (úřad), u něhož je kárný výbor zřízen, potřebný počet náhradníků, kteří se zúčastní od počátku závěrečného projednání, aby, bude-li toho třeba, mohli nastoupiti místo předsedy nebo ostatních členů, kteří se pro nemoc nebo z jiných závažných důvodů nemohou dále účastniti závěrečného projednání. Tito náhradníci se nesmějí, dokud nenastoupí na místo člena (předsedy) kárného výboru, účastniti porad kárného výboru.

(2) O ustanovení, vyloučení a zamítnutí náhradníků platí obdobně ustanovení §§ 5 a 6.

§ 8.
Odvolací kárný výbor.

(1) Odvolací kárný výbor je složen z předsedy a čtyř členů; předseda i ostatní členové jsou stálí.

(2) Předsedu a jeho stálého zástupce ustanovuje ministr národní obrany z generálů v činné službě.

(3) Ostatní členy ustanovuje ministerstvo národní obrany

a) z vyšších důstojníků v činné službě pro kárné věci, jež v I. stolici projednaly kárné výbory pro vyšší důstojníky i nižší důstojníky a rotmistry nebo kárný výbor legionářský,

b) z generálů v činné službě pro kárné věci, projednané v I. stolici kárným výborem pro generály.

(4) Ministerstvo národní obrany ustanoví i potřebný počet náhradníků odvolacího kárného výboru obdobně podle ustanovení odstavce 3, kteří nastupují podle pořadu předem stanoveného, jsou-li členové podle § 9 z projednávání věci vyloučeni, po případě platně zamítnuti nebo nemohou-li se zúčastniti projednávání pro nemoc, dovolenou nebo z jiných závažných důvodů.

(5) Jedním členem a nejméně jedním náhradníkem člena musejí býti ustanoveni důstojníci justiční služby, při čemž jest šetřiti ustanovení odstavce 3.

(6) Má-li odvolací kárný výbor jednat o věci, kterou v I. stolici projednává legionářský kárný výbor, musejí býti jeho předsedou a ostatními členy důstojníci-legionáři; pokud předseda nebo ostatní stálí členové odvolacího kárného výboru nejsou důstojníky-legionáři, ustanoví předsedu (potřebné členy) odvolacího kárného výboru pro taková odvolací řízení ministr národní obrany z řad vyšších důstojníků (generálů)-legionářů v činné službě.

(7) O ustanovování náhradníků pro závěrečné projednání platí obdobně ustanovení § 7, odst. 1.

(8) Ministerstvo národní obrany určí, jakým způsobem se bude obstarávati kancelářská služba pro odvolací kárný výbor. Důstojníci, pověření kancelářskou službou u odvolacího kárného výboru, vykonávají též funkci zapisovatelů při závěrečném projednání.

§ 9.
Vyloučení a zamítnutí předsedy a ostatních členů odvolacího kárného výboru.

(1) U odvolacího kárného výboru nesmí se zúčastniti řízení v určité věci jako předseda nebo jiný člen vojenský gážista, který jest podle obdoby ustanovení § 6, odst. 1 tohoto nařízení vyloučen, jakož i ten, kdo působil jako předseda nebo člen kárného výboru, kárný žalobce nebo zapisovatel v téže věci v řízení před kárným výborem I. stolice.

(2) Předseda nebo jiný člen (náhradník), jenž má za to, že jest podle ustanovení odstavce 1 vyloučen, jest povinen neprodleně podati návrh, aby odvolací kárný výbor rozhodl, zda tu jest skutečně důvod pro vyloučení.

(3) Odvolací kárný žalobce i obviněný (obhájce) mohou, jakmile jim byl oznámen den, kterého se bude konati závěrečné projednání před odvolacím kárným výborem, zamítnouti předsedu nebo jiné členy (náhradníky) odvolacího kárného výboru z důvodů uvedených v odstavci 1, jakož i prokáží-li jiné důvody, jež mohou uvésti v pochybnost nestrannost a nepodjatost těchto osob. Z těchto důvodů lze zamítati jen do té doby, než se začne podávati přehledný obraz případu (§ 39, odst. 4), a později jen z důvodů, které dříve nebyly známy.

(4) O vyloučení a zamítnutí předsedy a ostatních členů (náhradníků) odvolacího kárného výboru rozhoduje odvolací kárný výbor v neveřejné poradě. Uzná-li odvolací kárný výbor, že je zde důvod vyloučení nebo zamítnutí, určí potřebné členy (náhradníky) předseda odvolacího kárného výboru, a je-li sám vyloučen, jeho stálý zástupce.

§ 10.
Kárný výbor legionářský.

(1) Předsedu legionářského kárného výboru I. stolice a jeho zástupce ustanovuje ministerstvo národní obrany z důstojníků-legionářů.

(2) Ostatní členy legionářského kárného výboru I. stolice pro závěrečné projednání určuje ministerstvo národní obrany obdobně podle zásad uvedených v § 5.

(3) O tom, kdo je legionářem, platí ustanovení § 2 zákona ze dne 24. července 1919, č. 462 Sb., ve znění zákona ze dne 3. října 1946, č. 196 Sb. Rozhodovati o tom, zda jest kdo legionářem, přísluší kanceláři československých legií při ministerstvu národní obrany.

K § 14 zákona.

§ 11.
Místní příslušnost kárných výborů.

(1) Pro vojenské gážisty na dočasné dovolené, na dovolené s čekaným nebo na dovolené bez platu je v I. stolici příslušný kárný výbor zřízený v obvodu, v němž vojenský gážista byl služebně přidělen před odchodem na dovolenou; stal-li se vojenský gážista po zahájení řízení před kárným výborem vojenským gážistou mimo činnou službu (přeložením do zálohy nebo do výslužby), nemění se tím příslušnost kárného výboru.

(2) Ministerstvo národní obrany může z důvodů uvedených v § 14, odst. 4 zákona buď z moci úřední na návrh podřízených velitelství nebo na žádost obviněného vojenského gážisty určiti k projednání kárný výbor, který není místně příslušný.

K § 15 zákona.

§ 12.
Zavedení řízení před kárným výborem.

(1) Vojenské kárné řízení je zavedeno vydáním písemného rozkazu příslušného představeného (§ 15 zákona), v němž třeba uvésti osobu, proti které má býti zavedeno řízení před kárným výborem, a jednání (opominutí), jež se jí kladou za vinu.

(2) U vojenského gážisty mimo činnou službu, který se trvale zdržuje v cizině a na území Československé republiky neměl vůbec stálého bydliště, je příslušný k zavedení řízení před kárným výborem velitel, v jehož obvodu působnosti jest evidenční úřad obviněného.

(3) Jsou-li u velitele, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor, důvody, které by ho vylučovaly v případě, o nějž jde, podle § 6 z členství v kárném výboru, pozbývá v tomto případě oprávnění nařizovati řízení před kárným výborem, jakož i oprávnění potvrzovati konečné usnesení kárného výboru podle ustanovení § 22, odst. 4, písm. a) zákona; je-li takto vyloučen velitel, u něhož je zřízen kárný výbor pro nižší důstojníky a rotmistry, přecházejí jeho oprávnění na představeného velitele, u něhož je zřízen kárný výbor pro vyšší důstojníky, a je-li tento vyloučen, na ministra národní obrany.

(4) Zjistí-li kárný žalobce nebo kárný výbor I. stolice v řízení již zahájeném, že řízení bylo zavedeno na rozkaz nepříslušného představeného, předloží spisy neprodleně představenému, na jehož rozkaz bylo řízení zavedeno; tento představený je povinen postoupiti spisy příslušnému představenému, jenž buď vysloví dodatečný souhlas s řízením již provedeným a nařídí pokračovati v řízení nebo provésti řízení nové.

(5) Bylo-li řízení, zavedené na rozkaz nepříslušného představeného, již v I. stolici skončeno a strana uplatňuje námitky nepříslušnosti v odvolání, předloží kárný výbor I. stolice, jenž řízení dosud prováděl, spisy odvolacímu kárnému výboru prostřednictvím představeného, na jehož rozkaz bylo řízení zavedeno, a představeného, jenž byl k tomu příslušný; tento představený připojí ke spisům vyjádření, zda s dosavadním řízením souhlasí či nikoli.

(6) Vyjde-li najevo nepříslušnost představeného, který nařídil zavedení kárného řízení, teprve za odvolacího kárného řízení, vyžádá si odvolací kárný výbor vyjádření představeného, jenž byl ve věci příslušný.

§ 13.
Zproštění od vykonávání služby (suspense).

(1) Představený, který nařídil zavedení řízení před kárným výborem, může kdykoli až do pravoplatného skončení řízení nařídití, aby byl obviněný, pokud koná činnou službu, zproštěn jejího vykonávání.

(2) Při rozhodování o tom, má-li býti obviněný zproštěn vykonávání služby, třeba dbáti toho, aby vzhledem k tíži poklesku a stupni podezření neutrpěl zájem služební, kdyby obviněný konal dále službu; naproti tomu se musí vždy přihlížeti také k tomu, aby vojenští gážisté bez závažných důvodů nebyli odnímáni výkonu služby.

(3) Vojenský gážista, který byl podle předchozích ustanovení zproštěn od vykonávání služby, zůstává po dobu tohoto zproštění nadále vojenskou osobou v činné službě.

§ 14.
Vliv řízení před kárným výborem na zvýšení služného.

(1) Od zavedení řízení před kárným výborem až do jeho pravoplatného skončení je obviněný vyloučen ze zvýšení služného (z postupu do vyššího stupně služného nebo do vyššího náslužného přídavku).

(2) Skončí-li řízení před kárným výborem zastavením řízení nebo zproštěním obviněného, je doba řízení před kárným výborem započitatelná pro zvýšení služného, není-li její započtení vyloučeno z jiných důvodů.

K § 16 zákona.

§ 15.
Kárný žalobce.

(1) Kárného žalobce ustanovuje velitel, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor, z důstojníků v činné službě, kteří jsou službou přiděleni v sídle kárných výborů, doručením rozkazu k zavedení vojenského kárného řízení.

(2) Kárný žalobce podléhá ve své funkci přímo představenému, který nařídil kárné řízení, a podává mu podle potřeby zprávy o průběhu řízení.

(3) Kárným žalobcem nemohou býti vojenský duchovní a vojenský gážista, který by byl podle § 6 vyloučen z možnosti působiti v určitém případě jako člen kárného výboru.

§ 16.
Odvolací kárný žalobce.

Ustanovení § 15 o kárném žalobci platí obdobně též o odvolacím kárném žalobci.

§ 17.
Zapisovatel.

(1) Zapisovatele pro kárný výbor I. stolice ustanovuje z vojenských gážistů v činné službě k tomu způsobilých předseda kárného výboru I. stolice.

(2) Zapisovatelem nelze ustanoviti vojenského gážistu, který by byl podle § 6 vyloučen z členství v kárném výboru v případě, o nějž jde.

(3) Ustanovení § 6, odst. 3 až 6 platí obdobně o zamítání zapisovatele.

K § 17 zákona.

§ 18.
Účel vyšetřování.

(1) Vyšetřováním musí býti objasněny všechny okolnosti, které jsou rozhodné pro posouzení otázky, zda se obviněný dopustil jednání neb opominutí, jež se mu ukládá za vinu v rozkaze k zavedení kárného řízení, zda je lze obviněnému přičítati a zda jím bylo ohroženo nebo poškozeno dobré jméno vojska, jakož i všechny okolnosti, jež mohou míti vliv na vyměření trestu.

(2) Vzejde-li za vyšetřování podezření, že se obviněný dopustil ještě jiného jednání nebo opominutí, náležejícího do příslušnosti kárného výboru, než pro které bylo nařízeno zavedení řízení, vyžádá si kárný žalobce rozhodnutí příslušného představeného (§ 15 zákona).

(3) Má-li kárný žalobce podle výsledku vyšetřování za to, že se obviněný dopustil trestného činu, který se stíhá soudně z moci úřední, učiní o tom ihned oznámení příslušnému soudu, po případě příslušnému orgánu veřejné žaloby, a navrhne příslušnému představenému, aby se vojenské kárné řízení přerušilo až do rozhodnutí soudu (orgánu veřejné žaloby).

(4) Kárný žalobce jest povinen provésti všechny důkazy, jež navrhl obviněný, pokud jsou potřebny k úplnému objasnění věci; jest mimo to povinen též z moci úřední konati všechna další šetření, aby věc byla úplně objasněna.

§ 19.
Výslech obviněného.

(1) Obviněného vyslechne kárný žalobce; není-li však vhodno, aby se obviněný dostavil ke kárnému žalobci, poněvadž by to bylo na újmu vojenské služby, nebo z jiných důvodů (pro vzdálenost nebo náklady), požádá kárný žalobce o provedení výslechu velitelství, úřady neb orgány uvedené v § 23.

(2) Kárný žalobce obešle obviněného, který je v činné službě, k výslechu prostřednictvím jeho představeného velitelství (úřadu); není-li v činné službě, předvolá ho přímo.

(3) Na počátku výslechu vyzve obviněného, aby na otázky, které mu budou dány, odpovídal určitě, zřetelně a pravdivě; také ho upozorní, že, odepře-li vypovídati, nezadrží tím průběh řízení.

(4) Nato vyslechne obviněného o jeho osobních poměrech, jakož i o tom, zda a s jakým výsledkem bylo již dříve proti němu vedeno trestní řízení soudní nebo řízení před kárným (disciplinárním) výborem (disciplinární komisí).

(5) Po tomto výslechu oznámí obviněnému jednání neb opominutí, jež se mu klade za vinu, a vyzve ho, aby se o jednotlivých bodech obvinění vyjádřil podle možnosti souvislým vypravováním.

(6) Další otázky, jež se dají obviněnému, mají směřovati k tomu, aby se doplnilo jeho vyjádření a aby se odstranily rozpory a nejasnosti jeho výpovědi. Důvody podezření (průvodní prostředky) oznámí se mu při tom jen potud, pokud mu mohou býti sděleny bez nebezpečí, že bude zmařen nebo ztížen výsledek řízení. Důvody podezření, které proto nemohly býti obviněnému oznámeny ihned, sdělí se mu při některém z příštích výslechů, jakmile pominulo uvedené nebezpečí, nejpozději však před ukončením vyšetřování.

§ 20.
Výslech svědků.

(1) Svědky vyslýchá kárný žalobce; není-li však vhodno, aby se svědci dostavili ke kárnému žalobci, poněvadž by to bylo na újmu vojenské služby, nebo pro jiné důvody (vzdálenost, náklady), jakož i v případech uvedených v odstavci 5 požádá kárný žalobce o provedení výslechu velitelství, úřady nebo orgány uvedené v § 23.

(2) Svědky, kteří jsou vojenskými osobami v činné službě, předvolává kárný žalobce prostřednictvím jejich představeného velitelství (úřadu); toto velitelství (úřad) se postará, aby se svědek ke kárnému žalobci včas dostavil.

(3) Svědci uvedení v předcházejícím odstavci jsou povinni před kárným žalobcem vypovídati o tom, nač se jich táže, pokud nejsou této povinnosti zproštěni podle odstavce 12.

(4) Svědky, kteří nejsou vojenskými osobami v činné službě, obešle kárný žalobce zpravidla k osobnímu výslechu tehdy, jestliže bydlí v obvodu okresního národního výboru, v němž má sídlo kárný výbor; jinak požádá o jejich výslech úřady (orgány) uvedené v § 23. Předvolá-li je kárný žalobce k osobnímu výslechu, obešle je je-li nebezpečí v prodlení, přímo, jinak prostřednictvím okresních národních výborů (úřadů národní bezpečnosti).

(5) Nedostaví-li se svědek uvedený v předcházejícím odstavci ke kárnému žalobci nebo dostaví-li se sice, avšak nechce vypovídati, požádá kárný žalobce o provedení výslechu úřady uvedené v § 23.

(6) Kárný žalobce vyslýchá svědky nepřísežně a zpravidla v nepřítomnosti obviněného.

(7) Před zahájením výslechu upozorní kárný žalobce svědka, že jest povinen vypovídati na svoji čest a podle svého nejlepšího svědomí a vědomí čistou pravdu, ničeho nezamlčeti a výpověď učiniti tak, aby ji mohl před soudem opakovati přísežně, bude-li toho třeba.

(8) Nato vyslechne svědka o jeho osobních poměrech a o jeho poměru k obviněnému.

(9) Poté vyzve svědka, aby souvisle vypravoval o skutečnostech, které jsou předmětem svědectví, a je-li toho zapotřebí, aby svou výpověď doplnil a vysvětlil nejasnosti nebo rozpory.

(10) Odporují-li si výpovědi svědků v podstatných částech, předvolá je kárný žalobce k současnému výslechu (konfrontaci).

(11) Jako svědkové nesmějí býti vyslýcháni:

a) duchovní o tom, co jim bylo svěřeno při zpovědi nebo jinak pod pečetí mlčenlivosti úřadu duchovního;

b) příslušníci branné moci nebo veřejní zaměstnanci v činné službě nebo mimo činnou službu, jestliže by svědeckou výpovědí porušili služební neb úřední tajemství, pokud povinnosti je zachovati nebyli zproštěni příslušným velitelstvím (úřadem).

(12) Povinnosti svědčiti jsou zproštěni a mohou též při výslechu další výpověď odepříti:

a) ti, kdož jsou s obviněným spřízněni nebo sešvagřeni (i po zrušení manželského svazku) v přímé linii, jeho snoubenka, manželka (i když svazek pominul) a sourozenci její, sourozenci obviněného a jejich manželé, sourozenci jeho rodičů a prarodičů, jeho synovci, neteře, bratranci a sestřenice, rovněž i ti, kdož jsou k obviněnému v poměru poručníka, opatrovníka, pěstouna nebo v poměru adoptivním;

b) obhájce o tom, co mu bylo svěřeno obviněným jako obhájci;

c) členové Národního shromáždění o věcech, které jim byly svěřeny jako členům sněmovny, i když členy býti přestali, vyjímajíc případy, kde jde o svádění člena některé sněmovny k zneužití mandátu.

(13) Kárný žalobce, po případě orgán výslech provádějící je povinen, osoby uvedené v předcházejícím odstavci, jakmile se dovědí o poměru tam naznačeném, poučiti, že mají právo zříci se svědectví. Zřeknou-li se svědectví, nesmějí býti vyslýchání; projeví-li ochotu vypovídati, nevylučuje se tím jejich právo zříci se svědectví během výslechu nebo při výslechu pozdějším. Učiní-li tak, nesmí býti předčítán zápis o výpovědi již učiněné.

(14) Osvědčuje-li svědek, že by vydání svědectví nebo odpověď na některou otázku mělo pro svědka nebo osobu, která jest k němu v poměru uvedeném v odstavci 12, písm. a), v zápětí přímou a značnou majetkovou újmu, nebo jestliže by jemu samotnému způsobilo hanbu nebo nebezpečí soudního stíhání, a odepře-li proto svědectví, nemůže k němu býti donucen nebo pro odepření býti trestán.

§ 21.
Přísežný výslech svědků.

(1) Má-li kárný žalobce za to, že svědek vydá pravdivé svědectví jen tehdy, když svojí výpověď stvrdí přísahou, požádá za provedení přísežného výslechu svědeckého vojenský soud, v jehož obvodu se svědek zdržuje, nebo okresní soud s trestní pravomocí bližší pobytu svědkovu.

(2) Výslech provede dožádaný vojenský soud podle ustanovení vojenského trestního řádu a dožádaný okresní soud podle příslušného obecného trestního řádu.

§ 22.
Výslech znalců.

(1) Je-li ve vyšetřování potřebí k objasnění odborných otázek vyslechnouti znalce, požádá kárný žalobce o jejich ustanovení nejbližší vojenský soud.

(2) Za znalce mají býti zpravidla ustanoveny vojenské osoby v činné službě; znalcem nemůže býti osoba, která by ve věci nesměla vypovídati jako svědek nebo která by nesměla býti vzata do přísahy nebo jež by byla v poměru uvedeném v § 20, odst. 12, písm. a) k obviněnému nebo k osobě, která byla činem poškozena nebo proti níž čin směřoval, ani samy tyto osoby.

(3) O předvolání znalců k výslechu a jejich výslechu platí obdobně ustanovení § 20, odst. 1 až 4; je-li třeba přísežného výslechu, postupuje se obdobně podle zásad uvedených v § 21.

(4) Kárný žalobce upozorní před výslechem znalce, že jsou povinni podati své dobré zdání (nález) nestranně a podle pravidel své vědy, umění nebo živnosti na svoji čest a svědomí tak, aby mohli podané dobrozdání (nález) stvrditi u soudu přísahou, kdyby toho bylo třeba.

§ 23.
Součinnost jiných velitelství, úřadů a orgánů ve vyšetřování.

(1) Součinnost vojenských velitelství (úřadů, kárných výborů), okresních národních výborů a úřadů národní bezpečnosti, za niž může kárný žalobce ve vyšetřování žádati, může záležeti ve vyšetřování okolností majících význam pro řízení, v podání úředních (služebních) zpráv a sdělení a v provedení výslechu obviněného, svědků a znalců.

(2) Dožádaná vojenská velitelství (úřady) a kárné výbory musí žádostem kárného žalobce vyhověti, jsou-li k žádanému úkonu místně a věcně příslušny, a řídí se při provádění úkonů podle tohoto nařízení a předpisů vydaných k jeho provedení.

(3) Je-li o výslech obviněného, svědků nebo znalců dožádán jiný kárný výbor, pověří předseda tohoto kárného výboru jeho provedením buď důstojníka, který je v jiné věci kárným žalobcem, nebo důstojníka konajícího službu kancelářskou pro kárný výbor.

(4) Okresní národní výbory a úřady národní bezpečnosti obesílají a vyslýchají podle předpisů pro ně platných.

(5) Je-li zapotřebí provésti výslech nebo jiný úkon vyšetřovací mimo státní území, obrátí se kárný žalobce na ministerstvo národní obrany.

§ 24.
Zápisy o výpovědi obviněného, svědků a znalců.

(1) Vyslýchá-li kárný žalobce sám obviněného, svědka či znalce, sepíše nebo dá způsobilým zapisovatelem sepsati o výpovědi zápis, který přečte nebo dá přečísti vyslýchanému a dá jím podepsati.

(2) Činí-li vyslýchaný před podpisem zápisu námitky proti správnosti zápisu, zaznamenají se tyto námitky ke konci zápisu.

(3) Odepře-li vyslýchaný podepsati zápis, nelze ho k tomu donutiti, musí však býti dotázán na důvod odepření, který kárný žalobce v zápise poznamená.

(4) Zápis musí též obsahovati místo a den úředního jednání, jména zúčastněných osob, jakož i podpisy vyslýchajícího kárného žalobce a zapisovatele, byl-li přítomen.

(5) Tato ustanovení platí i tehdy, provádí-li výslech na žádost kárného žalobce některé vojenské velitelství (úřad) nebo jiný kárný výbor.

§ 25.
Nahlížení do spisů obviněným (obhájcem).

(1) Obviněný (obhájce) může žádati již za vyšetřování, aby mu bylo povoleno nahlédnouti do spisů; kárný žalobce má této žádosti vyhověti, je-li to v souladu s účelem řízení.

(2) Nahlédnouti lze jen do té části spisů, na niž se vztahuje povolení, a jen za přítomnosti kárného žalobce.

(3) Nahlédnutí do spisů se provádí zpravidla u toho kárného výboru, u něhož se vede řízení; kárný žalobce může však, nebrání-li tomu služební důvody, povoliti, aby nahlédnutí se stalo u jiného kárného výboru, jemuž za tím účelem spisy zašle. Při nahlédnutí musí býti vždy přítomen kárný žalobce nebo jiný důstojník, určený velitelstvím (úřadem), u něhož je kárný výbor zřízen.

§ 26.
Skončení vyšetřování.

(1) Podle výsledku vyšetřování kárný žalobce buď podá na obviněného kárnou žalobu nebo navrhne zastavení kárného řízení, nebo překáží-li onemocnění obviněného podání kárné žaloby, navrhne přerušení řízení až do uzdravení obviněného.

(2) V písemné kárné žalobě označí kárný žalobce stručně jednání nebo opominutí, jež mají být předmětem závěrečného projednání, a uvede, zda a kteří svědkové a znalci mají být k závěrečnému projednání předvoláni, které části spisů mají být při něm čteny a která jiná přípravná opatření mají být učiněna pro závěrečné projednání. Písemnou žalobu i se spisy zašle pak kárnému výboru k dalšímu řízení.

(3) Souhlasí-li příslušný představený s návrhem kárného žalobce na zastavení kárného řízení, zpraví kárný žalobce obviněného o tom, že kárné řízení bylo zastaveno. Jde-li jen o částečné zastavení kárného řízení, podá kárný žalobce pro ostatní poklesky kárnou žalobu; kárný výbor pak zpraví obviněného při dodání kárné žaloby o tom, že pro ostatní stíhané poklesky bylo kárné řízení zastaveno. Nesouhlasí-li příslušný představený s návrhem kárného žalobce na zastavení kárného řízení, podá kárný žalobce na obviněného kárnou žalobu, nenařídil-li příslušný představený doplnění vyšetřování.

K § 18 zákona.

§ 27.
Řízení při pochybnostech o duševním stavu obviněného.

(1) Vznikne-li pochybnost o tom, zda obviněný byl v době, kdy se dopustil poklesku kladeného mu za vinu, nebo zda je v době, kdy se koná kárné řízení, při zdravém rozumu, vyslechne kárný žalobce osoby, které mohou podati potřebná vysvětlení, po případě vyžádá potřebné úřední a služební zprávy, a požádá o přezkoumání duševního stavu obviněného dvěma lékaři, a to pokud možno psychiatry (§ 22). Jestliže si dobrozdání obou lékařů odporují, nutno vyžádati ještě vyjádření třetího lékaře.

(2) Pozorování obviněného v léčebném ústavu podle § 18, odst. 2 zákona budiž prováděno ve vojenských ústavech a jen ve výjimečných případech v jiných veřejných léčebných ústavech.

(3) Soudem příslušným k provedení důkazů podle § 18, odst. 2 zákona rozumí se u vojenských gážistů v činné službě vojenský soud místa pobytu, u vojenských gážistů mimo činnou službu okresní soud s trestní pravomocí příslušný podle místa pobytu. O hrazení nákladů spojených s provedením tohoto důkazu platí ustanovení § 45, odst. 1.

K § 19 zákona.

§ 28.
Obhájce.

(1) Obviněný může míti před kárným výborem buď obhájce, kterého si zvolil sám (obhájce přibraný), nebo obhájce, který mu byl ustanoven velitelstvím (úřadem), u něhož jest zřízen kárný výbor (obhájce určený); přibraný obhájce může býti zvolen již za vyšetřování, určený obhájce se ustanovuje teprve pro závěrečné projednání.

(2) Přibraným obhájcem může býti kterýkoliv vojenský gážista v činné službě i mimo činnou službu, jakož i každý obhájce ve věcech trestních.

(3) Z vojenských gážistů v činné službě buďte obviněným zpravidla jako obhájci přibráni pouze vojenští gážisté, kteří jsou službou přiděleni v místě posádky, v níž je zřízen kárný výbor.

(4) Není-li obhájce obviněným přibraný vojenským gážistou v činné službě, musí kárnému výboru předložiti plnou moc, podepsanou obviněným.

(5) Obviněný může změniti obhájce, nezdrží-li se touto změnou řízení.

(6) Obhájcem určeným může býti jen vojenský gážista v činné službě, který koná službu v sídle kárného výboru, u něhož se koná závěrečné projednání, a to pokud možno z vojenských gážistů práva znalých.

(7) Obhájce z vojenských gážistů v činné službě nesmí míti hodnost vyšší než předseda kárného výboru.

(8) Obhájci - vojenští gážisté -, kteří proti zákazu uvedenému v § 19, odst. 6 zákona sdělí obsah spisu o kárném řízení s veřejností, dopouštějí se poklesku stíhaného kázeňsky podle části I zákona; dopustí-li se takového poklesku obhájce ve věcech trestních, buď o tom učiněno velitelstvím (úřadem), u něhož jest kárný výbor zřízen, oznámení příslušnému disciplinárnímu úřadu k dalšímu opatření. Totéž platí i tehdy, jestliže obhájci nezachovají v tajnosti podle § 21, odst. 4 zákona to, o čem se dověděli při jednání.

§ 29.
Osoby z obhajování před kárnými výbory vyloučené.

Obhájcem v řízení před kárnými výbory nemůže býti:

a) kdo proti obviněnému podal udání (hlášení), jež jest předmětem kárného řízení,

b) kdo byl za vyšetřování slyšen jako svědek nebo znalec, anebo bude slyšen jako svědek nebo znalec při závěrečném projednání,

c) kdo v předchozím řízení trestním působil jako žalobce nebo jako člen soudu,

d) osoba, proti které se vede trestní řízení soudní nebo vojenské kárné řízení,

e) kdo byl ve vojenském kárném řízení uznán vinným, dokud nebyl trest odpykán.

K § 20 zákona.

§ 30.
Předvolání.

(1) V předvolání, které se obviněnému doručí zároveň se žalobou, musejí býti uvedeny den, hodina a místo závěrečného projednání, jména svědků a znalců, kteří budou k němu obesláni, listiny, které budou při něm čteny, a bylo-li řízení částečně zastaveno, též vyrozumění o částečném zastavení řízení. Předvolání má též obsahovati poučení o právu obviněného navrhnouti dva členy kárného výboru podle § 5.

(2) Zvolil-li si obviněný již obhájce, zašle mu předseda opis žaloby a obsílku k závěrečnému projednání, jež obsahuje tytéž údaje jako předvolání obviněného. Oznámil-li obviněný svého obhájce později nebo byl-li mu obhájce určen, zašle se toto vyrozumění obhájci neprodleně poté, co oznámení o jeho přibrání došlo, nebo zároveň s jeho určením.

(3) Předvolání kárného žalobce obsahuje tytéž údaje jako předvolání obviněného.

K § 21 zákona.

§ 31.
Pravomoc předsedy kárného výboru.

(1) Předseda kárného výboru řídí jednání, vyslýchá obviněného, svědky a znalce; může však též pověřiti některého člena kárného výboru provedením jednotlivých výslechů při závěrečném projednání.

(2) Předsedovi kárného výboru přísluší pečovati o to, aby při projednávání byl zachován pořádek, bezpečnost a jeho důstojný průběh.

(3) Ruší-li svědci nebo znalci nebo důvěrníci jakkoli jednání neslušným chováním, porušují-li jiným způsobem vážnost kárného výboru, pronášejí-li obvinění zřejmě neodůvodněná, předseda je pokárá a může je podle okolností vykázati z jednací místnosti.

(4) Chová-li se způsobem neslušným a nedůstojným obviněný, napomene ho předseda; vykázat obviněného z jednací místnosti může předseda jen tehdy, jestliže obviněný ve svém neslušném a nedůstojném chování pokračuje, ačkoliv byl napomenut s pohrůžkou, že bude z projednací místnosti vykázán.

(5) Byl-li obviněný z projednací místnosti vykázán, pokračuje se v závěrečném projednání za jeho nepřítomnosti, i když nemá žádného obhájce; musí však býti před ukončením průvodního řízení zavolán do projednací místnosti a uvědoměn o podstatných okolnostech, které se za jeho nepřítomnosti vyskytly, a o tom, co vyslechnuté osoby vypověděly.

(6) Dopustí-li se neslušného a nedůstojného chování obhájce, napomene ho předseda; pokračuje-li obhájce ve svém neslušném a nedůstojném chování, může mu kárný výbor odejmouti slovo a vykázati ho z místnosti; stalo-li se tak, může obviněný žádati, aby mu byl určen nový obhájce. Není-li možno okamžitě určiti nového obhájce, odročí se projednání věci, jde-li o případ § 21, odst. 2 zákona nebo § 32 tohoto nařízení; není-li těchto předpokladů, pokračuje se v jednání v nepřítomnosti obhájcově.

(7) U vojenských osob v činné službě nebo mimo činnou službu, které se dopustily poklesků uvedených v předchozích odstavcích ve vojenském stejnokroji, učiní předseda - není-li čin přísněji trestný - potřebné za účelem dalšího řízení podle části I zákona; poklesky obhájců ve věcech trestních oznámí velitelství (úřad), u něhož je kárný výbor zřízen, příslušnému disciplinárnímu úřadu k dalšímu opatření.

(8) Obviněný, který byl pro svoje chování vykázán podle odstavce 4 z jednací místnosti, nemá nároku, aby mu proto byl určen obhájce z moci úřední.

§ 32.
Závěrečné projednání s obviněným, jenž odpykává trest na svobodě.

(1) Nedostaví-li se obviněný k závěrečnému projednání z toho důvodu, že odpykává trest na svobodě, určí se mu obhájce z moci úřední, nezvolil-li si obhájce sám; závěrečné projednání se provede v nepřítomnosti obviněného. Žádá-li však o to obviněný, zařídí kárný výbor, aby byl předveden.

(2) Za branné pohotovosti státu může býti konáno závěrečné projednání za přítomnosti zvoleného nebo určeného obhájce i tehdy, když se obviněný nedostavil, ač byl řádně předvolán.

§ 33.
Důvěrníci.

(1) Důvěrníky, jež chce obviněný k závěrečnému projednání přibrati, musí oznámiti předsedovi kárného výboru před počátkem závěrečného projednání; důvěrníky mohou býti jen vojenští gážisté, a to jak vojenští gážisté v činné službě, tak i mimo činnou službu. Na vyzvání předsedy jsou povinni prokázati svou totožnost.

(2) Důvěrníkem nemůže býti vojenský gážista, který má býti ve věci slyšen jako svědek nebo znalec.

(3) Důvěrníci nesmějí nijak do řízení před kárným výborem zasahovati.

§ 34.
Průběh závěrečného projednání.

(1) Bezprostředně před tím, než se zahájí závěrečné projednání, přesvědčí se předseda kárného výboru, zda je kárný výbor řádně obsazen. Nato se otáže v nepřítomnosti důvěrníků členů kárného výboru, kárného žalobce a obviněného (obhájce), není-li u členů kárného výboru důvodů pro vyloučení nebo zamítnutí; jsou-li takové důvody uplatňovány, rozhodne se o nich podle § 6, odst. 5. Nelze-li za vyloučené nebo zamítnuté členy opatřiti neprodleně náhradníky, buď závěrečné projednání odročeno.

(2) Poté zahájí předseda kárného výboru závěrečné projednání a připomene členům kárného výboru, že jsou povinni pozorně sledovati průběh jednání a po jeho skončení hlasovati podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

(3) Nato dá předseda přivolati osoby obeslané k závěrečnému projednání do jednací místnosti a udělí přítomným svědkům a znalcům potřebné poučení. Po tomto poučení se vzdálí svědkové a znalci z jednací místnosti, ačli snad předseda nenařídí, aby znalci v ní setrvali již od výslechu obviněného až do skončení projednání.

(4) Nedostaví-li se svědkové a znalci, kteří jsou vojenskými osobami v činné službě a konají ji v sídle kárného výboru, učiní předseda kárného výboru, pokud je to účelné, opatření, aby jim jejich velitelství (úřad) rozkázalo, aby se ihned dostavili k závěrečnému projednání. Nedostaví-li se jiní svědkové a znalci, rozhodne kárný výbor teprve za průvodního řízení, čeho třeba zaříditi, zvláště zda je proto nutno odročiti závěrečné projednání.

(5) Poté zjistí předseda, zda jsou v jednací místnosti všechny předměty, jichž je k provedení důkazů třeba, a udělí slovo kárnému žalobci, který přečte kárnou žalobu.

(6) Po přečtení kárné žaloby vyslechne předseda obviněného. Je-li více obviněných, určí předseda pořad jejich výslechu; shledá-li toho potřebu, nařídí, aby každý z nich byl vyslýchán v nepřítomnosti druhých. Odchyluje-li se obviněný od výpovědi, kterou učinil ve vyšetřování, otáže se ho předseda po příčině toho; v tomto případě může též předseda dát přečísti zápis o jeho dřívější výpovědi. Tento zápis se přečte také, nechce-li obviněný vypovídati nebo není-li přítomen.

(7) Když předseda kárného výboru skončil výslech obviněného, mají členové kárného výboru, kárný žalobce a obhájce právo dávati k doplnění výslechu otázky. Předseda může však nařídití, aby předmět otázky mu byl napřed oznámen, načež dá obviněnému příslušnou otázku sám. Považuje-li předseda otázku danou neb navrženou kárným žalobcem nebo obhájcem za nepřípustnou a trvají-li tito na ní, rozhodne o přípustnosti otázky kárný výbor.

(8) Po výslechu obviněného zahájí předseda průvodní řízení, v němž se provedou všechny potřebné důkazy. Za průvodního řízení mohou kárný žalobce, obviněný a obhájce navrhovati nové průvodní prostředky nebo opakovati návrhy průvodních prostředků za vyšetřování zamítnuté. O návrzích rozhoduje kárný výbor. Pro výslech svědků a znalců platí obdobně ustanovení §§ 20 a 22. Obviněný musí býti po každém provedeném důkazním prostředku vyzván, aby se o něm vyjádřil; právo na takové vyjádření má i obhájce a kárný žalobce.

(9) Usnese-li se kárný výbor za průvodního řízení na tom, aby byly připuštěny další průvodní prostředky, může, je-li toho třeba, závěrečné projednání odročiti. Při pokračování v odročeném jednání musí býti přítomni stejní členové; není-li tomu tak, musí předseda při zahájení pokračování zpraviti členy o dosavadních výsledcích projednání a k návrhu kárného žalobce nebo obviněného znovu opakovati podstatné důkazy.

(10) Jakmile byly provedeny všechny důkazy připuštěné kárným výborem, prohlásí předseda průvodní řízení za skončené a udělí slovo kárnému žalobci, který zhodnotí výsledky provedeného řízení svědčící jak ve prospěch, tak i v neprospěch obviněného, a podá konečný návrh. Kárný žalobce navrhne, aby obviněný byl uznán vinným pro ty činy, pro které byla věc odkázána k závěrečnému projednání; míní-li však, že obvinění prokázáno není, nebo že čin nelze obviněnému přičítati, omezí se na návrh, aby kárný výbor posoudil rozhodné skutečnosti a podle toho učinil konečné usnesení.

(11) Nato udělí předseda slovo obviněnému (obhájci). Hlásí-li se poté ještě kárný žalobce o slovo, budiž mu uděleno; poslední slovo náleží však obviněnému.

(12) Poté prohlásí předseda závěrečné projednání za skončené a kárný výbor se odebéře k poradě o konečném usnesení.

§ 35.
Porady a hlasování kárných výborů.

(1) Porady a hlasování kárných výborů jsou tajné a nesmí jim býti mimo předsedu, členy kárného výboru a zapisovatele nikdo přítomen. Osoby při poradách a hlasováních přítomné jsou povinny zachovati v tajnosti obsah porady a průběh hlasování; poruší-li tuto povinnost, potrestají se kázeňsky, není-li toto provinění přísněji trestné.

(2) Při hlasování hlasují členové kárného výboru podle hodností a pořadí, počínaje nejnižším (služebně nejmladším); předseda hlasuje vždy poslední.

(3) O poradách a hlasováních jest sepsati zvláštní zápis podepsaný předsedou a zapisovatelem; tento zápis se uloží do obálky, jež zůstane zapečetěná ve spisech jako jejich součást. Obálku smějí otevříti jen odvolací kárný výbor a ministerstvo národní obrany.

(4) O usnesení kárného výboru učiní se v zápise záznam, není-li zvláštní vyhotovení usnesení předepsáno.

K § 22 zákona.

§ 36.
Konečné usnesení kárného výboru.

(1) Dospěje-li kárný výbor na podkladě závěrečného projednání k přesvědčení, že se obviněný dopustil některého z jednání nebo opominutí, pro něž byla podána kárná žaloba, že mu je lze přičítati a že toto jednání nebo opominutí jest pokleskem, který náleží do příslušnosti kárného výboru, učiní konečné usnesení, že obviněný jest vinen a uloží trest.

(2) Při volbě trestu musí kárný výbor přihlížeti k tíži poklesku, k tomu, zda dobré jméno vojska bylo poškozeno nebo pouze ohroženo, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, k tomu, nebyl-li snad obviněný vojenský gážista po spáchání poklesku, pro který se vedlo řízení, trestán v jiném vojenském kárném řízení pro nějaký jiný poklesek; v tom případě třeba při výměře trestu přihlédnouti k zmíněnému dřívějšímu potrestání tak, aby vojenský gážista nebyl potrestán přísněji, než kdyby se pro všechny poklesky vedlo jediné kárné řízení.

(3) O tom, zda doba kárného řízení nemá býti zcela nebo částečně započtena pro zvýšení služného, usnáší se kárný výbor podle volného uvážení, přihlížeje zejména k průtahům v řízení, které zavinil obviněný.

(4) Konečné usnesení vypracuje písemně předseda nebo člen kárného výboru jím určený; písemné vyhotovení, jež podepíší předseda a zapisovatel, musí obsahovati

a) pojmenování kárného výboru,

b) jméno obviněného, jeho vojenskou hodnost, kmenové těleso (příslušné doplňovací okresní velitelství), služební přidělení, vojenský poměr, den a rok narození, rodinný stav a domovskou příslušnost,

c) označení poklesků, na které se vztahovala kárná žaloba,

d) den a místo závěrečného projednání,

e) výrok o vině a trestu, jakož i o tom, zda a která doba řízení před kárným výborem se pro zvýšení služného nezapočítává, po případě výrok o zproštění obviněného,

f) odůvodnění, obsahující zhodnocení průvodních prostředků, úvahy, jež vedly kárný výbor k jeho výroku, a objasnění stanoviska kárného výboru ke skutkovým námitkám a návrhům stran, jež kárný výbor zamítl; byl-li obviněný uznán vinným, nutno též uvésti přitěžující a polehčující okolnosti.

(5) Za branné pohotovosti státu potvrzuje příslušný představený také konečné usnesení, jímž se ukládá trest písemné výstrahy se zmenšením služebního platu nebo se snížením zaopatřovacích platů, je-li aspoň velitelem divise, jinak jeho nejbližší představený.

K § 23 zákona.

§ 37.
Výklad některých ustanovení o trestech.

(1) Tresty, jež lze ukládati podle § 23, odst. 4 zákona vojenským gážistům v záloze, jest možno uložiti všem provinivším se vojenským gážistům v záloze bez rozdílu, zda jsou v poměru mimo činnou službu nebo v činné službě; o vojenských gážistech v záloze, kteří požívají výslužného, platí ustanovení § 23, odst. 2 zákona.

(2) Při zmenšení služebního platu nebo snížení zaopatřovacích platů může toto zmenšení (snížení) činiti nejvýše 25 % služného (adjuta) a činovného, po případě výslužného nebo odbytného.

(3) Byla-li vojenskému gážistovi z povolání odňata hodnost, ztrácí v případech uvedených v § 23, odst. 1, písm. g) zákona nárok na zaopatřovací platy, po případě odbytné, a nemůže ho nabýti ani tehdy, kdyby snad mohl prokázati, že jinak - pokud se týče způsobilosti k vojenskému povolání - vyhovuje zákonným podmínkám pro poskytnutí výslužného (odbytného).

(4) O povinnosti vydati převodní částku bývalých vojenských osob z povolání, které přestupují (vstupují) do pojistné povinnosti podle zákona o pensijním pojištění nebo podle zákona o pojištění pro případ invalidity a stáří, platí příslušné předpisy.

(5) Za branné pohotovosti státu nelze uložiti trest písemné výstrahy s vyloučením zvýšení služného [§ 23, odst. 1, písm. b) a odst. 4, písm. b) zákona] a trest propuštění z činné služby [§ 23, odst. 1, písm. d) a e) zákona].

K § 24 zákona.

§ 38.
Odvolání.

(1) Odvolání proti konečnému usnesení kárného výboru může býti podáno jen ve prospěch obviněného a podati je jsou oprávněni a) obviněný,

b) obhájce, neodporuje-li tomu obviněný,

c) zákonný zástupce nezletilého obviněného, a to i proti jeho vůli.

(2) Odvolání se podává dvojmo a musí obsahovati vedle konečného usnesení, proti němuž se podává, i označení částí konečného usnesení, proti nimž směřuje, jakož i odůvodnění. Bylo-li odvolání podáno pouze v jednom vyhotovení, budiž vráceno a stanovena lhůta pro odeslání dvojího vyhotovení. Neobsahuje-li odvolání označení konečného usnesení nebo těch výroků a částí konečného usnesení, proti nimž směřuje, nebo odůvodnění, vyzve předseda kárného výboru odvolatele k podání doplňujícího vyjádření do určité lhůty. Po uplynutí této lhůty předloží kárný výbor odvolání i se spisy odvolacímu kárnému výboru. V odvolání lze navrhnouti, aby byly provedeny i takové důkazy, jichž provedení nebylo v řízení I. stolice navrhováno.

(3) Odvolání, jež bylo ohlášeno opožděně nebo osobou neoprávněnou, nebo zřekla-li se oprávněná osoba práva odvolati se, zamítne kárný výbor I. stolice v neveřejné poradě po slyšení kárného žalobce. Zamítavé usnesení dodá předseda kárného výboru do 8 dnů poté, co bylo učiněno, osobě, jež podala odvolání, a vždy též obviněnému. Tyto osoby mají právo do 8 dnů po dodání zamítavého usnesení podati na ně písemnou stížnost u kárného výboru I. stolice k odvolacímu kárnému výboru, který o ní rozhodne v neveřejné poradě po slyšení odvolacího kárného žalobce. Vyhoví-li odvolací kárný výbor stížnosti, přikročí přímo k provedení řízení odvolacího.

(4) Za branné pohotovosti státu předloží kárný výbor odvolání a spisy odvolacímu kárnému výboru k rozhodnutí tehdy, je-li k potvrzení konečného usnesení povolán ministr národní obrany [§ 22, odst. 4, písm. b) zákona]; v ostatních případech rozhodne o odvolání přímý představený toho velitele, který je povolán k potvrzení konečného usnesení. Pokládá-li tento představený vyměřený trest za příliš nízký, předloží věc se svým vyjádřením odvolacímu kárnému výboru k rozhodnutí.

K § 25 zákona.

§ 39.
Řízení před odvolacím kárným výborem.

(1) Doplnění řízení nebo šetření, jež má odvolací kárný výbor za nutné, provede buď sám nebo uloží je kárnému výboru I. stolice, pro který je provede kárný žalobce. Při posuzování otázky, zda je nutno doplniti řízení, není odvolací kárný výbor vázán vývody obsaženými v odvolání nebo ve vyjádření představeného.

(2) Má-li odvolací kárný výbor za to, že je nutným, aby při závěrečném odvolacím projednání byli osobně slyšeni někteří svědci nebo znalci, uvede to v usnesení, jímž nařizuje závěrečné projednání.

(3) O tom, že bylo nařízeno závěrečné projednání před odvolacím kárným výborem, vyrozumí předseda odvolacího kárného výboru obviněného (obhájce) s poznámkou, že se může dostaviti k závěrečnému projednání.

(4) Po zahájení závěrečného projednání podá předseda odvolacího kárného výboru nebo člen jím ustanovený přehledný obraz případu; při tom se zdrží úsudku o věci a neučiní žádných návrhů,

nýbrž jen vylíčí podstatný obsah věci a dosavadní průběh řízení, pokud jest toho zapotřebí k objasnění případu. Dále předseda přečte nebo dá přečísti konečné usnesení kárného výboru I. stolice a uvede podstatné části odvolání, bylo-li podáno.

(5) Poté se vyslechne obviněný, je-li přítomen, načež následuje výslech svědků a znalců, byli-li obesláni, jakož i provedení jiných důkazů.

(6) Po provedení důkazů se udělí, bylo-li podáno odvolání, nejprve slovo obviněnému (obhájci), jsou-li přítomni; jinak má slovo nejprve odvolací kárný žalobce. Poslední slovo náleží přítomnému obviněnému.

(7) Nato prohlásí předseda závěrečné projednání skončeným a odvolací kárný výbor se odebéře k poradě o konečném usnesení.

(8) Zápis o závěrečném projednání sepíše zapisovatel.

§ 40.
Konečné usnesení odvolacího kárného výboru.

(1) Odvolací kárný výbor přezkoumá konečné usnesení kárného výboru I. stolice v celém jeho rozsahu, nejsa vázán vývody odvolání nebo vyjádřením představeného, který jinak usnesení potvrzuje.

(2) Konečné usnesení odvolacího kárného výboru vypracuje předseda nebo člen jím určený a podepíší je předseda a zapisovatel.

(3) Ministr národní obrany má právo odepříti potvrzení konečného usnesení odvolacího kárného výboru; nemůže je však měniti. Má-li za to, že řízení trpí vadami, může nařídíti, aby bylo doplněno a aby po novém závěrečném projednání bylo vydáno nové konečné usnesení odvolacího kárného výboru.

(4) Novému konečnému usnesení odvolacího kárného výboru může býti odepřeno potvrzení jen tehdy, odporuje-li toto usnesení zákonu.

K § 26 zákona.

§ 41.
Výmaz zápisu trestu.

(1) Žádost za povolení výmazu trestu jest podati u kárného výboru I. stolice; předseda tohoto výboru předloží po vykonaném šetření žádost i se spisy prostřednictvím příslušného představeného ministerstvu národní obrany, jež o žádosti rozhodne.

(2) Při povolování výmazu zapsaného trestu podle § 26, odst. 2 zákona se prominutí trestu presidentem republiky klade na roveň jeho odpykání.

§ 42.
Řízení o žádostech (návrzích) o udělení milosti.

(1) Podnět k řízení o udělení milosti mohou dáti obviněný (potrestaný) vojenský gážista, kárný výbor, po případě příslušné vojenské velitelství (úřad).

(2) Shledá-li kárný výbor, u něhož jest kárné řízení zavedeno nebo již bylo provedeno, z vlastního popudu nebo na oznámení odjinud došlé, že jsou v daném případě okolnosti, které by mohly odůvodniti udělení milosti, vyžádá si od přímých služebních představených obviněného vojenského

gážisty zprávu o jeho služební činnosti a chování, o jeho rodinných a majetkových poměrech, po případě o okolnostech, ke kterým nebylo dříve přihlíženo nebo které se teprve později objevily. Na podkladě tohoto šetření předloží spisy s příslušným návrhem představenému, který zavedení řízení před kárným výborem nařídil; je-li tento představený toho náhledu, že by udělení milosti mohlo přijíti v úvahu, předloží spisy služebním postupem ministerstvu národní obrany, jinak je vrátí kárnému výboru. Souhlasí-li ministr národní obrany s učiněným návrhem, předloží spisy presidentu republiky k rozhodnutí, jinak je vrátí služebním postupem příslušnému kárnému výboru.

(3) Podá-li obviněný (potrestaný) vojenský gážista služebním postupem prosbu k presidentu republiky, aby bylo řízení před kárným výborem zastaveno, nebo aby byl trest jemu uložený prominut nebo zmírněn, připojí představený, u něhož byla prosba podána, zprávu o služební činnosti a chování žadatelově, o jeho rodinných a majetkových poměrech, po případě o okolnostech, ke kterým nebylo dříve přihlíženo nebo které se teprve později objevily, a zašle spisy kárnému výboru (kárnému žalobci) uvedenému v odstavci druhém, který připojí své dobrozdání a postoupí spisy ministerstvu národní obrany. Podá-li obviněný (potrestaný) vojenský gážista takovou prosbu přímo presidentu republiky, jest povinen, je-li v činné službě, ohlásiti to svému představenému.

(4) Předcházející ustanovení platí obdobně též tehdy, žádá-li obviněný, aby řízení před kárným výborem nebylo vůbec zaváděno.

(5) President republiky i ministr národní obrany mohou nařídíti, aby spisy byly předloženy s dobrým zdáním k rozhodnutí i tehdy, když by bylo zamýšleno vrátiti je podle odstavce 2 kárnému výboru.

(6) Má-li ministr národní obrany za to, že jsou dány předpoklady § 26, odst. 2 zákona nebo že obnova nebo mimořádná obnova podle §§ 28 a 29 zákona povede ke zproštění žadatele o milost, vyčká s předložením žádosti o milost presidentu republiky až do vyřízení těchto právních prostředků. Při tom může býti k žádosti o milost přihlíženo jako k žádosti podle § 26, odst. 2 nebo § 28 zákona.

(7) S prominutím trestu odnětí vojenské hodnosti jest spojeno její znovunabytí.

K § 30 zákona.

§ 43.
Doručování do ciziny.

(1) Obviněný vojenský gážista, který se zdržuje v cizině, aniž tam byl služebně přidělen, jest povinen jmenovati prostředníka k přijímání a doručování úředních spisů (výměrů) určených pro něho; doručení jest platné, bylo-li provedeno tomuto prostředníku (§ 268, odst. 4 branných předpisů).

(2) Neoznámil-li vojenský gážista uvedený v předchozím odstavci svého prostředníka nebo je-li pobyt obviněného vojenského gážisty neznám, postačí, uloží-li se spis pro něho určený u velitele (přednosty) velitelství (úřadu) jeho posledního služebního přidělení nebo jeho vojenského evidenčního úřadu.

K § 31 zákona.

§ 44.
Opravné prostředky.

Opatřeními kárného výboru, jmenovanými v § 31, odst. 1 zákona, jest rozuměti všechna usnesení kárného výboru, učiněná buď za vyšetřování nebo při závěrečném projednání, kromě konečného usnesení.

K § 32 zákona.

§ 45.
Náklady cest obviněného.

(1) Byl-li obviněný osobně předvolán kárným výborem nebo jiným úřadem provádějícím na žádost kárného žalobce vyšetřovací úkony, jest jeho cesta ke kárnému výboru, po případě úřadu, jakož i zpět cestou služební a její náklady hradí vojenská správa podle příslušných předpisů.

(2) Jinakých nákladů, které vzniknou obviněnému v řízení před kárným výborem, vojenská správa nehradí, zejména nehradí vojenská správa náklady cesty obviněného, který nebyl osobně obeslán, zejména v těch případech, v nichž se mu dostalo vyrozumění, že má právo, nikoli však povinnost, zúčastniti se jednání.

§ 46.
Náklady cest svědků a znalců, kteří jsou vojenskými osobami v činné službě, jakož i osob povolaných k spolupůsobení v řízení před kárnými výbory.

(1) Cesty svědků a znalců, kteří jsou vojenskými osobami v činné službě a dostaví se na vyzvání ke kárnému výboru nebo úřadu, provádějícímu na žádost kárného výboru vyšetřovací úkony, jsou služebními cestami a vojenská správa hradí jejich náklady podle příslušných předpisů. Jiných nákladů vojenská správa těmto osobám nehradí.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i pro cesty osob, jež jsou povolány k účasti v řízení před kárnými výbory (členů kárných výborů, zapisovatele).

§ 47.
Poplatky svědků a znalců, kteří nejsou vojenskými osobami v činné službě.

(1) Občanským osobám (počítajíc v to i vojenské osoby mimo činnou službu), které byly vyslechnuty jako svědci a znalci, vyplatí se na žádost na účet státu náhrady, na které by měly nárok podle předpisů platných pro občanské trestní soudy.

(2) Svědecké poplatky vyměřuje

a) byl-li výslech proveden u dožádaného soudu, tento soud sám podle předpisů pro něj platných,

b) byl-li výslech proveden dožádaným kárným žalobcem, tento žalobce,

c) ve všech jiných případech kárný žalobce, po případě předseda kárného výboru (odvolacího kárného výboru), u kterého se koná řízení.

(3) Nárok na svědecké poplatky třeba uplatniti u úřadu, který provádí výslech, a to ihned po skončení výslechu nebo nejpozději dva dny po něm, jinak nárok propadá; svědci, kteří bez zákonného důvodu odeprou vypovídati nebo přísahati, nemají nároku na poplatky. Při přihlášce

nároku musejí býti podmínky nároku náležitě osvědčeny. Na nutnost, že nárok na svědecké poplatky třeba přihlásiti a jeho podmínky osvědčiti, buďte svědci v obsílce upozorněni.

(4) Předseda kárného výboru (odvolacího kárného výboru) vyměří přihlášené poplatky ihned po jejich přihlášení, po případě po skončení jednání a dá je ihned vyplatiti; není-li to možno, dá je svědkovi zaslati co nejdříve.

(5) Proti určení výše svědeckých poplatků lze si stěžovati do 14 dnů od vyrozumění k odvolacímu kárnému výboru, který rozhodne s konečnou platností.

(6) O vyměření znaleckých poplatků občanským osobám platí ustanovení odstavců 3 a 4.

(7) Nárok na znalecké poplatky třeba přihlásiti u úřadu, u kterého, po případě kterému byl podán znalecký posudek, nejpozději do 14 dnů po podání posudku. Má-li o znaleckých poplatcích rozhodnouti kárný žalobce, po případě předseda kárného výboru, vyžádá si od nejbližšího vojenského soudu návrh na jejich úpravu; nato upraví sám výši znaleckých poplatků a dá je doručiti zároveň s výměrem znalcům. O stížnosti do výše znaleckých poplatků platí obdobně ustanovení odstavce 5.

§ 48.
Cestovní náklady a odměny obhájců.

(1) Cestovní náklady hradí vojenská správa podle příslušných předpisů pouze určeným obhájcům, a to tak jako při služebních cestách; přibraným obhájcům nehradí vojenská správa žádných nákladů.

(2) Vojenská správa neposkytuje obhájci za obhajování odměnu; obhájci, kteří jsou vojenskými gážisty v činné službě, nemohou požadovati ani od obviněného odměnu za obhajování.

Část II.
Odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby (propuštění do zálohy s odbytným) řízením správním.

K § 33 zákona.

§ 49.
Odnětí vojenské hodnosti vojenských gážistů v záloze.

Neplní-li vojenský gážista v záloze v době, kdy nekoná činné služby vojenské, opětovně povinnosti, které mu příslušné předpisy ukládají, nebo odmítne-li v téže době vůbec plniti povinnosti, jež má jako vojenský gážista v záloze, může velitel doplňovacího okresu podati nadřízenému veliteli oblasti návrh, aby vojenskému gážistovi v záloze byla odňata vojenská hodnost. Velitel oblasti jmenuje tříčlennou komisi, složenou z vojenských gážistů, která případ projedná a podle potřeby navrhne další šetření, po případě jeho doplnění; neuzná-li tato komise další šetření již za potřebné, učiní příslušný návrh veliteli oblasti, který na podkladě předložených spisů může ministerstvu národní obrany navrhnout, aby byla vojenskému gážistovi v záloze odňata vojenská hodnost a aby byl přeložen do počtu mužstva jako vojín v záloze; zároveň předloží všechny jednací spisy. Neshledá-li velitel oblasti toto opatření za potřebné, vrátí spisy doplňovacímu okresnímu velitelství.

§ 50.
Odnětí vojenské hodnosti pro trestné činy spáchané před jmenováním.

(1) Zjistí-li se dodatečně, že se vojenský gážista dopustil ještě před svým jmenováním zločinu vůbec, přečinu nebo přestupku, spáchaného ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti, vyšetří velitel kmenového tělesa dotčeného gážisty, zda bylo pro uvedený trestný čin konáno trestní řízení.

(2) Byl-li vojenský gážista pro trestný čin uvedeného druhu odsouzen, ať před svým jmenováním, nebo po něm, hlásí to velitel uvedený v odstavci 1 služebním postupem ministerstvu národní obrany a připojí k tomuto hlášení zprávu o chování gážisty, o nějž jde. Ministerstvo národní obrany si opatří trestní spisy a o věci rozhodne.

(3) Nedošlo-li k zavedení soudního trestního řízení nebo k odsouzení pro zločin spáchaný ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti jen proto, že tomu překážel důvod, který zrušuje trestnost činu nebo vylučuje jeho stíhání, oznámí to velitel uvedený v odstavci 1 kárnému výboru I. stolice, jenž by byl ve věci příslušný; tento kárný výbor předloží spisy, shledá-li důvod pro podání návrhu na zrušení jmenování, se svým návrhem odvolacímu kárnému výboru; jinak zpraví velitele kmenového tělesa, že neshledal důvodu k podání návrhu na zrušení jmenování. Je-li odvolací kárný výbor souhlasného názoru jako kárný výbor I. stolice, podá ministerstvu národní obrany návrh na zrušení jmenování; nesouhlasí-li s tímto návrhem, vrátí spisy s odůvodněním, že neshledává důvodu k podání návrhu v uvedeném smyslu. Zruší-li ministerstvo národní obrany jmenování, oznámí své rozhodnutí vojenskému gážistovi prostřednictvím odvolacího kárného výboru; jinak uvědomí odvolací kárný výbor o svém zamítavém stanovisku.

§ 51.
Odnětí vojenské hodnosti vojenských gážistů ve výslužbě.

(1) Ustanovení § 49 platí obdobně též o vojenských gážistech ve výslužbě.

(2) Vojenští gážisté ve výslužbě, jimž byla odňata vojenská hodnost správním řízením, jsou vojenskými pensisty bez vojenské hodnosti.

K § 34 zákona.

§ 52.
Přeložení vojenského gážisty z povolání do výslužby (do zálohy s odbytným) řízením správním.

Vzniknou-li okolnosti nebo vyjdou-li dodatečně najevo skutečnosti, pro které by další ponechání vojenského gážisty z povolání v činné službě bylo na újmu důležitým vojenským nebo jiným státním zájmům, postoupí ministerstvo národní obrany věc s náležitým odůvodněním zvláštní komisi (§ 53) k posouzení, zda má býti ministru národní obrany podán návrh na přeložení dotčeného vojenského gážisty do výslužby (do zálohy s odbytným).

§ 53.
Složení komise.

(1) Komise uvedená v § 54 (v dalším „komise“) se skládá

a) z náčelníka hlavního štábu,

b) z prvního podnáčelníka hlavního štábu,

c) z presidenta nejvyššího vojenského soudu,

d) z přednosty I. odboru ministerstva národní obrany a

e) nepatří-li osobní věci dotčeného gážisty do oboru působnosti některého z členů komise uvedených pod písm. a) až d), též z přednosty odboru ministerstva národní obrany (oddělení hlavního štábu) nebo z velitele zbraně u ministerstva národní obrany hlavního štábu, do jehož oboru působnosti tyto věci patří.

(2) Není-li některé z osob uvedených v odstavci 1 možno účastniti se jednání komise, účastní se ho její zástupce ve funkci uvedené v odstavci 1.

(3) Komisi předsedá náčelník hlavního štábu a v jeho nepřítomnosti podnáčelník hlavního štábu; není-li ani podnáčelník hlavního štábu přítomen, předsedá člen hodností nejvyšší nebo služebně nejstarší.

§ 54.
Řízení před komisí.

(1) Vojenskému gážistovi, o nějž jde, oznámí ministerstvo národní obrany důvody, pro které nemá býti v činné službě ponechán, a vyzve ho, aby se do 15 dnů od doručení výzvy k věci vyjádřil, oznámené mu důvody vyvrátil nebo nabídl důkazy potřebné k jejich vyvrácení; tuto lhůtu ministerstvo národní obrany na žádost vojenského gážisty přiměřeně prodlouží, prokáže-li, že nemohl lhůtu dodržeti pro vojenskou službu nebo pro nějakou neodvratnou překážku jím nezaviněnou.

(2) Vyjádření, které vojenský gážista podal podle ustanovení odstavce 1, postoupí ministerstvo národní obrany komisi, jež je přezkoumá, a uzná-li toho potřebu, dá provésti nabídnuté důkazy, a třeba-li, i jiné šetření.

(3) Podle potřeby může komise vojenského gážistu vyslechnouti.

(4) Nepodá-li vojenský gážista ve stanovené lhůtě vyjádření (odstavec 1) nebo nedostaví-li se k osobnímu výslechu (odstavec 3), projedná komise věc bez jeho součinnosti na podkladě spisů.

(5) Po projednání věci se komise usnese podle volného uvážení o tom, má-li býti ministru národní obrany podán návrh, aby dotčený gážista byl z moci úřední přeložen do výslužby (do zálohy s odbytným), poněvadž by jeho další ponechání v činné službě bylo na újmu důležitým vojenským nebo jiným státním zájmům.

(6) Komise jest způsobilá se usnášeti jen za přítomnosti všech svých členů (jejich zástupců). Usnáší se většinou hlasů; při rovnosti hlasů platí za usnesené to mínění, ke kterému se připojil předseda. Členové komise hlasují podle hodnosti a služebního stáří, počínaje nejnižším; předseda hlasuje na konec.

(7) Neusnese-li se komise na podání návrhu podle odstavce 5, vrátí spisy ministerstvu národní obrany.

K § 35, odst. 2 zákona.

§ 55.
Kárné řízení proti přísedícím vojenských soudů, kteří nejsou vojenskými soudci z povolání.

Pro poklesky, kterých se dopustili vojenští gážisté, kteří nejsou vojenskými soudci z povolání, ve funkci přísedících vojenských soudů, může příslušný představený nařídit zavedení řízení před kárným výborem jen, došlo-li mu oznámení předsedy nalézacího soudu o jejich poklescích.

Část III.
Ustanovení závěrečná.

§ 56.

Vládní nařízení ze dne 18. října 1923, č. 203 Sb., o řízení před kárnými výbory vojenských gážistů a o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním, vládní nařízení ze dne 22. května 1935, č. 111 Sb., jímž se provádí § 34, odst. 2 vojenského kárného zákona a vládní nařízení ze dne 3. července 1936, č. 211 Sb., o vojenském kárném právu za branné pohotovosti státu, ve znění předpisů je měnících a doplňujících, se zrušují.

§ 57.

Toto nařízení nabývá účinnosti 15. dne po vyhlášení; provede je ministr národní obrany.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Kopecký v. r.

Široký v. r.

Dr. Pietor v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Ing. Kopecký v. r.

Dr. Ripka v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Nosek v. r.

Dr. Procházka v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Franek v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Clementis v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava,
tel.: 02 888 91 137, fax: 02/52442853, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.